

ESIMESE ASTME KOHTU MÄÄRUS (neljas koda)

31. jaanuar 2006 *

Kohtuasjas T-48/03,

Schneider Electric SA, asukoht Rueil-Malmaison (Prantsusmaa), esindajad: advokaadid A. Winckler, M. Pittie ja É. de La Serre, hiljem M. Pittie ja A. Winckler,

hageja,

versus

Euroopa Ühenduste Komisjon, esindajad: P. Oliver ja F. Lelièvre, hiljem M. Oliver ja O. Beynet, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja,

mille esemeks on nõue tühistada esiteks komisjoni 4. detsembri 2002. aasta otsus Schneider'i ja Legrand'i koondumist puudutava põhjaliku uurimise menetluse

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

alustamise kohta (juhtum nr COMP/M.2283 — Schneider/Legrand II) ja teiseks komisjoni 13. detsembri 2002. aasta otsus selle koondumise kontrolli lõpetamise kohta,

EUROOPA ÜHENDUSTE ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda),

koosseisus: koja esimees H. Legal, kohtunikud P. Mengozzi ja I. Wyszniowska-Bialecka,

kohtusekretär: E. Coulon,

on andnud järgmise

määruse

Vaidluse taust

- ¹ Vastavalt nõukogu 21. detsembri 1989. aasta määrusele (EMÜ) nr 4064/89 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜT L 395, lk 1; parandused EÜT 1990, L 257, lk 13; ELT eriväljaanne 08/01, lk 31; muudetud nõukogu 30. juuni 1997. aasta määrusega (EÜ) nr 1310/97 (EÜT L 180, lk 1; ELT eriväljaanne 08/01, lk 164), edaspidi „määrus nr 4064/89“) teavitasid Schneider Electric SA (edaspidi „Schneider“ või „hageja“) ja Legrand SA, mis on Prantsusmaal asuvad ja elektrivarustuse toodete sektoris tegutsevad äriühingud, komisjoni 16. veebruaril 2001 Schneideri plaanist kuulutada Legrandi kogu aktsiapaki ulatuses välja aktsiate avalik vahetuspakkumine (edaspidi „koondumine“).

- 2 Nimetatud kahe äriühingu presidentide poolt 12. jaanuaril 2001 saadetud kirja punktis 1.7 on öeldud:

„[...]

[Schneider] ja Legrand teevad oma parima, et saada Euroopa Komisjonilt luba võimalikult kiiresti, ning järgivad lisaks Euroopa Komisjoni poolt läbiviidava [Schneideri] ja Legrandi koostöö hindamismenetluse käigus järgmisi põhimõtteid:

[...]

- iv) Legrandi haldusnõukogu president osaleb isiklikult kõigi Euroopa Komisjonile esitatavate lahenduste väljatöötamisel, seda eelkõige juhul, kui koondumiseks loa andmise eelduseks on võõrandamine, ning et kumbki äriühing ei saa mistahes Legrandi puudutavat kohustust välja pakkuda või aktsepteerida, ilma et selleks oleks Schneideri ja Legrandi haldusnõukogu presidentide eelnev nõusolek,
- v) kumbki äriühing ei saa mistahes Legrandi puudutavat kohustust ja eelkõige võõrandamiskohustusi, mis on seotud Legrandi või mõne tema filiaali valduses oleva vara või varadega (sealhulgas väärtpaberid), välja pakkuda või aktsepteerida, ilma et selleks oleks Schneideri ja Legrandi haldusnõukogu presidentide eelnev nõusolek ja seda kahe äriühingu vahel tasakaalustatud võõrandamise lahenduse otsimise eesmärgil.

[...]”

- 3 30. märtsil 2001 alustas komisjon määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punkti c alusel koondumise põhjaliku uurimise menetlust.
- 4 Kuna määruse nr 4064/89 artikli 7 lõige 3 lubab sellise avaliku pakkumise elluviimist, millest on komisjonile teatatud, tingimusel et omandaja ei kasuta kõnealuste väärtpaberitega seotud hääleõigust, kuulutas Schneider 21. juunil 2001 välja aktsiate avaliku vahetuspakkumise ja sulges selle 25. juulil.
- 5 Väärtpaberituru komisjon avaldas 6. augustil 2001 teatise Schneideri poolt Legrandi aktsiate osas tehtud avaliku pakkumise lõplike tulemuste kohta. Selle kohaselt omandas Schneider 98,7% Legrandi aktsiatest, omamata siiski õigust kasutada vastavat hääleõigust.
- 6 Pärast Schneideri poolt pakutud koondumise ühisturuga kokkusobivaks muutmise parandusmeetmete kahel korral tagasi lükkamist kuulutas komisjon määruse nr 4064/89 artikli 8 lõike 3 alusel 10. oktoobri 2001. aasta otsusega koondumise ühisturuga kokkusobimatuks (edaspidi „kokkusobimatuks kuulutamise otsus”).
- 7 22. novembril 2001 Schneideri esitatud taotluse alusel tegi komisjon 4. detsembril 2001 otsuse, millega andis Schneiderile määruse nr 4064/89 artikli 7 lõike 4 alusel loa kasutada Legrandis oma osalusega seotud hääleõigust Schneideri poolt nimetatud volitatud esindaja kaudu ja komisjoni poolt heaks kiidetud volituste andmise lepingus ettenähtud tingimustel.
- 8 Schneider ja volitatud esindaja Salustro Reydel Management allkirjastasid 10. detsembril 2001 volituste andmise lepingu.

- 9 Schneider esitas 13. detsembril 2001 Esimese Astme Kohtule tühistamishagi kokkusobimatuks kuulutamise otsuse vastu (kohtuasi T-310/01).
- 10 Kuna kokkusobimatuks kuulutamise otsus tehti pärast kõnealuse kahe äriühingu ümberkujundamise rakendamist, tegi komisjon 30. jaanuaril 2002 määruse nr 4064/89 artikli 8 lõike 4 alusel otsuse, millega kohustas Schneiderit lahutama end Legrandist üheksakuulise tähtaja jooksul, mis lõppes 5. novembril 2002, ilma et Schneider võiks Legrandi teatavaid tegevusalasid eraldatult lahutada (edaspidi „lahutamisotsus“).
- 11 Schneider esitas 18. märtsil 2002 tühistamishagi lahutamisotsuse peale (kohtuasi T-77/02), taotluse kohtuasja lahendamiseks kiirendatud menetluses ning taotluse lahutamisotsuse täitmise peatamiseks (kohtuasi T-77/02 R).
- 12 Pärast kohtuasjas T-77/02 23. aprillil 2002 toimunud ajutiste meetmete kohtuis-tungit rahuldab komisjon Schneideri taotluse pikendada kahe äriühingu lahutami-seks antud tähtaega kuni 5. veebruarini 2003.
- 13 Selle tulemusel loobus Schneider oma taotlusest lahutamisotsuse täitmise peatami-seks.
- 14 Schneider valmistas ette Legrandi võõrandamist, mis oleks toimunud juhul, kui tema hagit jäävad rahuldamata põhjendusel, et ei ole võimalik 10. detsembrist 2002 edasi pikendada kindlusetuse perioodi Legrandi eraldumise suhtes.

- 15 Schneider sõlmis 26. juulil 2002 äriühingutest Wendel Investissements ja Kohlberg Kravis Roberts & Co koosneva konsortsiumiga (edaspidi „konsortsium Wendel/KKR”) Legrandi võõrandamislepingu. See leping tuli täita hiljemalt 10. detsembril 2002 ja sisaldas sätet, mis võimaldas Schneideril kokkusobimatuks kuulutamise otsuse Esimese Astme Kohtu poolt tühistamise korral lepingu kuni 5. detsembrini 2002 üles öelda, makstes selle eest lepingu lõpetamise hüvitust, mis võis ulatuda kuni 180 miljoni euroni.
- 16 12. septembril 2002 teavitas Schneider komisjoni võõrandamise plaanist.
- 17 14. oktoobril 2002 kuulutas komisjon pakutud võõrandamise ühisturuga kokkusobivaks.
- 18 Esimese Astme Kohus tühistas 22. oktoobri 2002. aasta otsusega kohtuasjas T-310/01: Schneider Electric vs. komisjon (EKL 2002, lk II-4071; edaspidi „kohtuotsus Schneider I”) kokkusobimatuks kuulutamise otsuse.
- 19 Kohtuotsuse Schneider I punktides 464 ja 465 täpsustas Esimese Astme Kohus:

„464 EÜ artikli 233 kohaselt peab [...] komisjon võtma käesoleva tühistamisotsuse täitmiseks vajalikud meetmed.

465 Need meetmed peavad järgima põhjendusi, mis on kohtuotsuse resolutiivosa oluline alus (Euroopa Kohtu 26. aprilli 1988. aasta otsus liidetud kohtuasjades 97/86,

99/86, 193/86 ja 215/86: Asteris jt vs. komisjon, EKL 1988, lk 2181, punkt 27). Käesoleva kohtuotsuse asjakohased põhjendused tähendavad — eeldusel, et [...] koondumise kokkusobivuse uurimist alustatakse uuesti —, et Schneiderile tehakse võimalikuks asjassepuutuvate siseriiklike valdkondlike turgude osas, mille suhtes [kokkusobimatuks kuulutamise] otsuses sisalduvat majandusanalüüsi ei lükatud käesolevas kohtuotsuses ümber, st Prantsuse valdkondlike turgude osas ennast tulemuslikult kaitsta ja vajaduse korral pakkuda välja parandusmeetmed, mis vastavad etteheidetele, mis komisjon aluseks võttis ja mida ta eelnevalt täpsustas.”

- 20 Seetõttu tühistas Esimese Astme Kohus 22. oktoobri 2002. aasta otsusega kohtuasjas T-77/02: *Schneider Electric vs. komisjon* (EKL 2002, lk II-4201; edaspidi „kohtuotsus *Schneider II*“) lahutamisosuse, kuna see otsus kujutab endast tühistatud kokkusobimatuks kuulutamise otsuse rakendusmeetmed.
- 21 Komisjon avaldas 15. novembril 2002 Euroopa Ühenduste Teatajas (EÜT 2002, C 279, lk 22) teadaande koondumise kontrolli menetluse taasalustamise kohta. Selles teadaandes täpsustati, et määruse nr 4064/89 artikli 10 lõike 5 alusel hakatakse uurimise tähtaegu arvestama alates 23. oktoobrist 2002, s.o kohtuasjas T-310/01 otsuse kuulutamisele järgnevast päevast. Komisjon lisas ka, et esmase analüüsi kohaselt ning ilma, et see mõjutaks lõppotsust, võib vaidlusalune koondumine kuuluda määruse nr 4064/89 reguleerimisalasse, ning palus kolmandatel isikutel esitada oma võimalikud märkused nimetatud koondumise kohta.
- 22 Komisjon teavitas 13. novembri 2002. aasta kirjaga Schneiderit, et koondumine võib mõjutada konkurentsi Prantsuse valdkondlikel turgudel Schneideri ja Legrandi oluliste turuosade kattumise, nende võistlevuse kadumise, Schneiderist ja Legrandist moodustunud uuele üksusele kuuluvate kaubamärkide, selle üksuse poolt hulgi-müügiettevõtjate üle omatava võimu ning iga konkurendi võimetuse tõttu avaldada niisugust konkurentsipurvet, mida Legrand avaldas enne koondumise rakendamist.

- 23 Schneider esitas 14. novembril 2002 komisjonile parandusmeetmete ettepaneku, mille eesmärk oli kõrvaldada Schneideri ja Legrandi tegevusalade kattumine Prantsuse asjaomastel valdkondlikel turgudel.
- 24 Komisjon tellis Schneideri konkurentide ja klientide hulgas turu-uuringu, mille eesmärk oli testida pakutud parandusmeetmete ulatust. Selle uuringu käigus täidetud küsimustike saatmise tähtajaks oli määratud 22. november 2002.
- 25 Schneider selgitas 25. novembri 2002. aasta kirjas komisjonile, et kuna turg turu haaval ei olnud uuritud koondumise mõjusid, siis olid 13. novembri 2002. aasta kirjas esitatud vastuväited oma laadilt ja ulatuselt ebatäpsed ja neist ei nähtunud konkurentsivastase mõju olemasolu asjaomastel turgudel. Samuti ei vastanud komisjoni üldised järeldused tegelikkusele. Seega palus Schneider komisjoni esitatud vastuväited tagasi lükata.
- 26 Schneider täiendas 27. ja 29. novembril 2002 uute ettepanekutega oma parandusmeetmeid.
- 27 Cour d'appel de Versailles tuvastas 29. novembri 2002. aasta otsusega tribunal de commerce de Nanterre'i esialgse õiguskaitse menetluse raames tehtud otsuse peale esitatud apellatsioonkaebust menetledes, et Schneideri parandusmeetmete ettepanekutel puudus Legrandi presidendi eelnev nõusolek, millega rikuti käesoleva määruse punktis 2 viidatud 12. jaanuari 2001. aasta kirja punkti 1.7 sätteid. Seetõttu kohustas cour d'appel Schneiderit tagasi võtma võõrandamissettepanekud, millele Legrandi president ei olnud nõusolekut andnud.

- 28 29. novembri 2002. aasta kirjaga teavitas komisjon Schneiderit, et tema esitatud parandusmeetmed ei olnud piisavad, et kõrvaldada kõiki koondumisest tulenevaid konkurentsipiiranguid, kuna jäid kahtlused võõrandatud tegevusalade jätkusuutlikkuse ja sõltumatuse osas, samuti ei suuda väljapakutud meetmed luua vastukaalu Schneiderist ja Legrandist moodustunud uue üksuse majanduslikule võimule.
- 29 2. detsembri 2002. aasta kirjas heitis Schneider komisjonile ette, et viimane vaidlustas tema parandusmeetmete jätkusuutlikkuse ja tulemuslikkuse konkurentsiolukorra säilitamisel asjaomastel Prantsuse turgudel. Schneider väitis, et selles väga kaugele läinud menetlusetapis ei ole komisjoni seisukohtade tõttu reaalne arutelu jätkata. Seetõttu, selleks et lõpetada rohkem kui aasta Schneideri ja Legrandi jaoks kestnud kindlusetus, teatas Schneider komisjonile, et ta otsustas Legrandi müüa konsortsiumile Wendel/KKR.
- 30 Schneider kinnitas komisjonile 3. detsembri 2002. aasta faksiga, et ta on otsustanud Legrandi müüa konsortsiumile Wendel/KKR. Schneider täpsustas selles osas, et vastavalt 26. juuli 2002. aasta müügilepingu sätetele ei pea ta Legrandi müügil enam omalt poolt initsiatiivi üles näitama ning et müük toimub 10. detsembril 2002.
- 31 Komisjon kinnitas 4. detsembri 2002. aasta kirjaga Schneiderile, et tema väljapakutud parandusmeetmed ei võimaldanud uurimise käigus kõrvaldada tõsiseid kahtlusi koondumise ühisturuga kokkusobivuse osas koondumise mõjude tõttu mitmetele Prantsuse valdkondlikele turgudele. Sellega algatas komisjon vastavalt määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punktile c koondumise põhjaliku uurimise faasi.

- 32 10. detsembril 2002 võõrandas Schneider oma osaluse Legrandis konsortsiumile Wendel/KKR.
- 33 Arvestades, et Schneider ei kontrolli enam Legrandi ning seetõttu puudub koondumise uurimise menetlusel ese, teavitas komisjon 13. detsembri 2002. aasta kirjaga Schneiderit, et lõpetab nimetatud menetluse.

Menetlus ja poolte nõuded

- 34 Schneider esitas käesoleva menetluse algatamiseks hagiavalduse, mis saabus Esimese Astme Kohtu kantseleisse 10. veebruaril 2003.
- 35 Komisjon esitas 16. aprillil 2003 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 alusel hagi suhtes vastuvõetamatuse vastuväite.
- 36 Schneider esitas oma märkused selle vastuväite kohta 18. juunil 2003.
- 37 Schneider esitas 10. oktoobril 2003 lisaks hagiavalduses, mis registreeriti numbri T-351/03 all, nõude hüvitada kahju, mis on talle väidetavalt tekkinud Esimese Astme Kohtu poolt kohtuotsuses Schneider I formaalselt tuvastatud õigusrikkumiste tõttu ja mille mõjusid võimendasid rikkumised, mis mõjutasid pärast kohtuotsuste Schneider I ja Schneider II tegemist komisjoni taasavatud haldusmenetlust.

38 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tunnistada hagi vastuvõetavaks;
- tühistada komisjoni 4. detsembri 2002. aasta kirjas sisalduv otsus, millega alustatakse määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punkti c alusel põhjaliku uurimise menetlus, samuti komisjoni 13. detsembri 2002. aasta kirjas sisalduv otsus, milles teavitatakse Schneiderit koondumise kontrolli menetluse lõpetamisest;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

39 Komisjon palub Esimese Astme Kohtul:

- jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitus

40 Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 114 lõike 1 kohaselt teeb Esimese Astme Kohus vastuvõetamatuse kohta otsuse ilma asja sisuliselt arutamata, kui üks pooltest, nagu käesoleval juhul, seda taotleb. Vastavalt sama artikli lõikele 3 on järgnev menetlus suuline, kui ei ole tehtud vastupidist otsust. Käesoleval juhul leiab Esimese Astme Kohus, et piisab kirjalikus menetluses poolte esitatud dokumentidest

ja selgitustest. Kuna Esimese Astme Kohtul on otsuse tegemiseks kogu vajalik teave olemas, otsustab kohus seetõttu, et poolte suulisi selgitusi ei ole vaja ära kuulata.

Hagi vastuvõetavus osas, mis puudutab samaaegselt kahe vaidlustatud akti tühistamise nõuet

- 41 Kõigepealt märgib Esimese Astme Kohus, et põhimõtteliselt võib hageja sama hagi raames vaidlustada kaks akti, nagu käesoleval juhul (vt selle kohta Euroopa Kohtu 20. märtsi 1959. aasta otsus kohtuasjas 18/57: Nold vs. Ülemamet, EKL 1959, lk 89).
- 42 Sellest tulenevalt, mis puudutab samaaegset kahe vaidlustatud akti tühistamise nõuet, on käesolev hagi vastuvõetav.

Vastuvõetamatuse vastuväite põhjendatus

- 43 Oma vastuvõetamatuse vastuväite toetuseks leiab komisjon esiteks, et nende kahe vaidlustatud akti suhtes ei saa tühistamishagi esitada, ning teiseks, et hagejal puudub käesoleval juhul igasugune menetluse algatamise huvi.
- 44 Selle kohta tuleb kõigepealt märkida, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt võivad EÜ artikli 230 neljanda lõigu alusel füüsilised või juriidilised isikud vaidlustada üksnes õigusakte, mis tekitavad õiguslikult siduvaid tagajärgi, mis mõjutavad hageja huve, muutes oluliselt tema õiguslikku olukorda (vt Esimese

Astme Kohtu 30. aprilli 2003. aasta määrus kohtuasjas T-167/01: Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke vs. komisjon, EKL 2003, lk II-1873, punkt 46, ja viidatud kohtupraktika).

- ⁴⁵ Kui on tegemist aktidega, mis tehakse mitmeastmelise asutusesisese menetluse käigus, võib põhimõtteliselt hagi esitada vaid siis, kui need kujutavad endast meetmeid, mis väljendavad institutsiooni lõplikku seisukohta kõnealuses menetluses, välja arvatud vahemeetmed, millega valmistatakse ette lõppotsust ja mille õigusvastasuse küsimuse saab tõstatada viimase suhtes esitatud hagi raames (Euroopa Kohtu 11. novembri 1981. aasta otsus kohtuasjas 60/81: IBM vs. komisjon, EKL 1981, lk 2639, punktid 10–12, ja Esimese Astme Kohtu 27. juuni 1995. aasta otsus kohtuasjas T-186/94: Guérin automobiles vs. komisjon, EKL 1995, lk II-1753, punkt 39).
- ⁴⁶ Lisaks sellele on füüsilisel või juriidilisel isikul huvi akti suhtes hagi esitada üksnes juhul, kui selle akti tühistamisel iseenesest võivad olla õiguslikud tagajärjed (vt Euroopa Kohtu 24. juuni 1986. aasta otsus kohtuasjas 53/85: AKZO Chemie vs. komisjon, EKL 1986, lk 1965, punkt 21).
- ⁴⁷ Seega tuleb uurida, kas need kaks vaidlustatud akti mõjutavad hageja huve, muutes oluliselt tema õiguslikku olukorda, ning kujutavad endast sellistena tema huve kahjustavaid akte.

Hagi vastuvõetamatus osas, mis on suunatud 4. detsembri 2002. aasta otsuse vastu, mis käsitleb koondumise põhjaliku uurimise menetluse alustamist

— Poolte argumendid

- ⁴⁸ Komisjon väidab, et sarnaselt esialgsele seisukohale, mille kujundas komisjon nõukogu 6. veebruari 1962. aasta määruse nr 17, esimese määruse asutamislepingu

artiklite [81] ja [82] rakendamise kohta (EÜT 1962, 13, lk 204; ELT eriväljaanne 08/01, lk 3) alusel (Esimese Astme Kohtu 7. märtsi 2002. aasta otsus kohtuasjas T-95/99: Satellimages TV5 vs. komisjon, EKL 2002, lk II-1425), on vaidlustatud akt üksnes esialgset laadi, kuna sellega kinnitatakse kahtlust koondumise ühisturuga kokkusobivuse osas ja alustatakse seetõttu määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punkti c alusel põhjalikku uurimist.

49 Vaidlustatud akt erineb seetõttu teatavatest lõplikest siduvatest aktidest, millega komisjon otsustab määruse nr 4064/89 (Esimese Astme Kohtu 24. märtsi 1994. aasta otsus kohtuasjas T-3/93: Air France vs. komisjon, EKL 1994, lk II-121), ühenduse konkurentsieeskirjade (Euroopa Kohtu 29. juuni 1978. aasta otsus kohtuasjas 77/77: BP vs. komisjon, EKL 1978, lk 1513, ja Esimese Astme Kohtu 22. märtsi 2000. aasta otsus liidetud kohtuasjades T-125/97 ja T-127/97: Coca-Cola vs. komisjon, EKL 2000, lk II-1733) või ühenduse riigiabikorra (Euroopa Kohtu 30. juuni 1992. aasta otsus kohtuasjas C-312/90: Hispaania vs. komisjon, EKL 1992, lk I-4117, ja 9. oktoobri 2001. aasta otsus kohtuasjas C-400/99: Itaalia vs. komisjon, EKL 2001, lk I-7303) kohaldatavuse üle.

50 Koondumise peatamise ja äriühingute kohustuse teha komisjoniga koostööd, mis tuleneb tingimata põhjaliku uurimismenetluse alustamisest, pikendamine kujutab endast üksnes analoogset tagajärge võrreldes menetlusdokumendi enda mõjudega ning ei mõjuta väljaspool menetluslikku seisundit hageja õiguslikku olukorda (eespool viidatud kohtuotsus IBM vs. komisjon, punkt 17).

51 Schneider väidab ekslikult, et Legrandi võõrandamise lepinguga 26. juulist 2002 pandud kohustused muudavad vaidlustatud akti koondumist keelustavaks otsuseks. Esiteks määrab akti olemuse selle õiguslik alus ja mitte iga juhtumi konkreetsed asjaolud. Teiseks sõlmis Schneider vaidlusaluse lepingu vabal valikul, kuna tähtaeg, mille jooksul pidi Schneider täitma lahutamisosuse, pidi lõppema 5. veebruaril 2003.

- 52 Kuigi komisjon teavitas Schneiderit, et ta ei ole vabastatud kohustusest jätkata Legrandi võõrandamise ettevalmistamist vaatamata keeluotsuse (kohtuasi T-310/01) ja lahutamisotsuse (kohtuasi T-77/02) suhtes tühistamishagi esitamisele, ei olnud Schneider kohustatud sõlmima võõrandamislepingut enne kõnealuste kohtuotsuste kuulutamist, mis pidi eeldatavasti toimuma septembris või oktoobris 2002. Lisaks oleks Schneider võinud igal juhul siduda Legrandi müügi peatava tingimusega seoses komisjoni võimaliku lõpliku otsusega, milles tuvastatakse koondumise kokkusobivus ühisturuga.
- 53 Viimaks esitab komisjon küsimuse, kuidas saab hagejal ikka veel olla vaidlustatud akti suhtes menetluse algatamise huvi, kui juba enne selle vastuvõtmist loobus asjaomane isik ise pöördumatult koondumisest ja jätkas Legrandi lõplikku võõrandamist, säilitamata seejuures kontrolli.
- 54 Schneider vaidleb vastu, et sõltumata akti kvalifitseerimisest menetlusdokumendina või otsusena, ei olnud vaidlustatud akti tulemuseks üksnes koondumise ühisturuga kokkusobivuse põhjaliku menetluse alustamine, vaid ka määruse nr 4064/89 koondumise suhtes kohaldatavuse lõplik kinnitamine, koondumisele kaudse loa andmisest keeldumine, koondumise rakendamise peatamine täiendavalt vähemalt nelja kuu võrra, teavitanud pooltele põhjaliku uurimismenetluse käigus komisjoniga koostöö kohustuse panemine ja viimasena vastuoluliste ja ekslike kohtuotsuste Schneider I ja Schneider II täitmise meetmete kehtestamine.
- 55 Täpsemalt jättis vaidlustatud akt pärast rohkem kui pooleteise aasta pikkust kindlusetust ja arvestatavaid parandusmeetmeid hageja ilma võimalusest mõistliku aja jooksul Legrandi üle kontroll saavutada. Koondumist peatava mõju püsimine tõi kaasa kahjuliku mõju, mis seisnes selles, et Legrandi juhtimisega tegeles jätkuvalt juhatus, kellel olid aktsionäride huvidega otseses vastuolus olevad isiklikud huvid.

- 56 Võõrandamislepingu järgi oleks Schneider pidanud kasutama oma loobumisõigust hiljemalt 5. detsembril 2002, st praktikas selle tähtaja viimasel päeval, mille jooksul pidi komisjon tegema määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 alusel otsuse. Saades võõrandamislepingut uurides teada selle tähtpäeva ja kahju hüvitamise klauslis märgitud summa suuruse, pidi komisjonile olema teada see, et 4. detsembril 2002 vastu võetud vaidlustatud akti tulemuseks oleks koondumise rakendamise lõplik keelamine.
- 57 Seega on vaidlustatud akti mõjud võrreldavad selliste mõjudega, mille toovad riigiabi valdkonnas kaasa rahastamissummade maksmise peatamine ja adressaadiks olevale riigile seatud keeld maksta plaanitud abi summasid välja enne, kui menetluses on tehtud lõplik otsus.
- 58 Viimaks leiab Schneider, et vaatamata koondumisest loobumisele, mida komisjon talle ette heidab, säilib tal endiselt huvi taotleda vaidlusaluse akti tühistamist. Schneider ei loobunud võõrandamislepingu ülesütlemise klausli kasutamisest üksnes seetõttu, et ta teadis juba, et komisjon teeb *de facto*, kui mitte isegi *de jure* koondumist keelava otsuse.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

- 59 Määruse nr 4064/89 artikli 10 lõige 5 sätestab, et kui Euroopa Kohus teeb kohtuotsuse, mis tühistab osaliselt või täielikult selle määruse alusel tehtud komisjoni otsuse, hakatakse käesolevas määruses sätestatud tähtaegu uuesti arvestama alates kohtuotsuse kuupäevast.

- 60 Sama artikli lõige 6 sätestab, et kui komisjon ei ole teinud otsust artikli 6 lõike 1 punktide b või c või artikli 8 lõigete 2 või 3 kohaselt vastavalt lõigetes 1 ja 3 sätestatud tähtaegade jooksul, loetakse, et koondumine on kuulutatud ühisturuga kokkusobivaks, ilma et see piiraks artikli 9 kohaldamist.
- 61 Sellest tuleneb, et alates 22. oktoobrist 2002, kui kuulutati kohtuotsus, millega tühistati kokkusobimatuks kuulutamise otsus, mis oli kohtuasja T-310/01 esemeks, hakkasid vaidlusaluse koondumise suhtes koondumise kontrollimist puudutavad menetlustähtajad uuesti kulgema.
- 62 Sellest tulenevalt oli komisjonil alates 22. oktoobrist 2002 kas ühe kuu või kuue nädala pikkune tähtaeg, alustamaks määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 alusel menetlust, või nelja kuu pikkune tähtaeg, et võtta vastu otsus artikli 8 lõike 3 alusel, enne kui teavitanud äriühingute kasuks oleks koondumise kokkusobivuse osas tehtud kaudne otsus.
- 63 4. detsembril 2002 tehtud otsusega alustada määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punkti c alusel põhjaliku uurimise menetlust oletas komisjon, et tühistava kohtuotsuse tegemise järel tuleb taasalustada algset menetlust teavitamise esialgselt läbivaatamisest alates.
- 64 Selline valik ei saanud käesoleva kohtuasja asjaoludel mõjutada teavitanud äriühingute olukorda muul viisil kui nõukogu määruse nr 4064/89 rakendamiseks vajalike tagajärgede kaudu.

- 65 Kõigepealt, kui komisjon oleks valinud käesoleva otsuse punktis 62 toodud teise oletuse ja leidnud, et kokkusobimatuks kuulutamise otsuse tühistamine toob kaasa menetluse taasalustamise põhjaliku uurimise menetluse raames ilma, et oleks selles suhtes vaja teha uut menetluse alustamise otsust, oleks tal selle uurimise läbiviimiseks olnud enne otsuse tegemist aega neli kuud, arvestades võimalikke peatamisi.
- 66 Tähtpäevaks, millal pidi rakendatama kokkulepet Legrandi võõrandamise kohta konsortsium Wendel/KKR-ile, oli lepingu kohaselt määratud 10. detsember 2002, mis on palju varasem kui neli kuud alates tühistava kohtuotsuse kuulutamisest.
- 67 Seetõttu ei saanud vaidlustatud otsus, isegi kui selle tulemusena hakkas neljakuuline tähtaeg kulgema alates 4. detsembrist 2002 ja mitte 22. oktoobrist, mõjutada oluliselt Schneideri olukorda seoses tähtaegadega, mida tuleb menetluses järgida, kui võtta viitekuupäevaks 10. detsember 2002.
- 68 Seejärel näitab kokkusobimatuks kuulutamise otsuse tühistamisele järgnenud asjaolude kronoloogia, et vaidlustatud otsus ei saanud muul viisil mõjutada hageja õiguslikku olukorda.
- 69 Tegelikult ei olnud Schneider enam pärast kohtuotsuse Schneider II kuulutamist kohustatud rakendama 30. jaanuari 2002. aasta lahutamisosust, mis tühistati selle

järel, kui kohtuotsusega Schneider I tühistati koondumise kokkusobimatuks kuulutamise otsus, mille suhtes lahutamisotsus oli rakendusmeetmeks.

- 70 Lisaks oleks Schneider pidanud pärast koondumise kontrolli menetluse taas-
alustamist komisjoni poolt ja viimase poolt eelnevalt täpsustatud vastuväidete põhjal
tegema institutsioonile ettepaneku varade võõrandamise kohta, millega oleks
koondumine muudetud ühisturuga kokkusobivaks, arvestades mõjutatud sise-
riiklikke valdkondlikke turgusid, s.o Prantsuse valdkondlikke turgusid, mille suhtes
kokkusobimatuks kuulutamise otsuses tehtud majanduslikku analüüsi Esimese
Astme Kohus tagasi ei lükanud (vt eespool punkt 19).
- 71 Seda hageja tegelikult tegigi, esitades 14. novembril ja hiljem 27. ja 29. novembril
2002 vastusena komisjoni 13. novembri 2002. aasta kirjale, milles need vastuväited
esitati, parandusmeetmed, mille eesmärk oli vältida asjaomastel turgudel kattumisi
(vt eespool punktid 22, 23 ja 26).
- 72 Sellele vaatamata teavitas Schneider komisjoni 2. detsembril 2002. aasta kirjaga oma
otsusest rakendada Legrandi müük konsortsiumile Wendel/KKR, loobudes sellega
võõrandamislepingu ülesütleamise klausli kasutamisest. Schneider kinnitas oma
otsust komisjonile 3. detsembril 2002 saadetud faksis ning täpsustas seal, et Legrandi
müük konsortsiumile Wendel/KKR ei eelda enam mingit Schneideri poolset
initsiatiivi.
- 73 Nii otsustas Schneider spontaanselt ja isegi enne vaidlustatud akti vastuvõtmist
rakendada Legrandi müük konsortsiumile Wendel/KKR, muutes sellega koondumise
kontrolli menetluse esemetuks.

- 74 Sellest tuleneb, et kuna võõrandamine oli muutunud hageja enda sõnul pöördumatuks juba enne vaidlustatud otsuse vastuvõtmise kuupäeva, ei saanud viimane kuidagi mõjutada koondumisest loobumist.
- 75 Käesoleva kohtuasja jaoks ei oma tähtsust asjaolud, et Schneider oli tema väitel sunnitud komisjoni poolt seatud tingimuste tõttu Legrandi võõrandama või et Schneideril ei olnud Legrandi presidendi süü tõttu võimalik esitada parandusmeetmeid, mis olid vajalikud komisjonilt koondumise suhtes nõusoleku saamiseks.
- 76 Isegi kui komisjoni selles suhtes valitud tegevuse võimalik õigusvastasus võib anda aluse asjakohaseks argumentatsiooniks küsimuse puhul, kas komisjon võis kaasa tuua ühenduse lepinguvälise vastutuse Schneideri suhtes, ei piisa sellest, et käsitleda põhjaliku uurimise menetluse alustamise otsust kahjustava aktina.
- 77 Samuti ei ole asjakohane Schneideri väide, mille kohaselt ta loobus võõrandamislepingus sisalduva ülesütlemisklausli rakendamisest üksnes sellepärast, et ta teadis juba, et komisjon teeb otsuse, millega praktikas koondumise rakendamine keelatakse.
- 78 Vaidlustatud otsuse vastuvõtmisega kinnitas komisjon tõepoolest vaid tõsiseid kahtlusi, mis tal kõnealuse koondumise ühisturuga kokkusobivuse suhtes jätkuvalt

olid, ning alustas selle tulemusena määruse nr 4064/89 artikli 6 lõike 1 punkti c alusel põhjalikku uurimist, et lahendada see küsimus.

79 Viimaks võib täiendavalt märkida, et 4. detsembril 2002 tehtud otsus alustada ametlikku uurimismenetlust kujutab endast üksnes ettevalmistavat meetet, mille ainus eesmärk on anda juhtnööre, mille abil on võimalik selgitada välja asjaolud selleks, et komisjon võiks selle menetluse lõpuks teha lõpliku otsuse koondumise ühisturuga kokkusobivuse suhtes.

80 On tõsi, et vaidlusalune akt toob kaasa koondumise peatamise pikenemise määruse nr 4064/89 artiklite 7 ja 10 tõttu, samuti Schneideri kohustuse pikenemise teha põhjaliku menetluse käigus komisjoniga koostööd.

81 Need tagajärjed, mis tulenevad otseselt määrusest nr 4064/89 ja mis on asjaomaste äriühingute teavitamisest alguse saanud koondumise ühisturuga kokkusobivuse uurimise normaalne tulemus, ei ulatu menetlusedokumendi mõjudest kaugemale ega mõjuta seega Schneideri õiguslikku olukorda (vt selle kohta eespool viidatud kohtuotsus IBM vs. komisjon, punktid 17 jj) väljaspool määruse nr 4064/89 sätetest tulenevat menetluslikku seisundit.

- 82 Schneideri nägemus, et tema väitel oli tema jaoks keelatud võimalus saada Legrand soovitud tähtaja jooksul oma kontrolli alla ja et ta leidis end olukorras, kus Legrandi eesotsas püsis jätkuvalt juhatus, kelle huvid olid tema aktsionäride huvidega vastuolus, ei tulene mitte vaidlustatud akti vastuvõtmisest, vaid määruse nr 4064/89 sätetest tulenevast peatavast mõjust.
- 83 Seega ei saa Schneider veenvalt väita, et vaidlustatud akt takistas kõnealusele koondumisele andmast kaudset luba, mis muidu oleks väidetavalt saadud määruse nr 4064/89 artikli 10 lõike 6 alusel pärast 5. detsembri 2002. aasta möödumist, mis oli komisjonile põhjaliku uurimise läbiviimiseks antud tähtaeg.
- 84 Sellest tuleneb, et 4. detsembri 2002. aasta akti ei saa pidada hageja huve kahjustavaks.
- 85 Sellist järeldust ei lükka ümber hageja argument, mille kohaselt on vaidlustatud akt samastatav otsusega viia läbi EÜ artikli 88 lõike 2 alusel riigiabi kontrollimenetlus.
- 86 Kui sellise otsusega loetakse riigi meede kasvõi ajutiselt uueks abiaks, kuigi asjaomane liikmesriik ei pruugi sellise kvalifitseerimisega nõustuda, ei teki selle tulemusel liikmesriigile automaatselt EÜ asutamislepingust tulenevat kohustust muuta oma

käitumist, peatades nimetatud meetme rakendamine (vt eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Hispaania *vs.* komisjon, punktid 20 ja 24, ning eespool punktis 49 viidatud kohtuotsus Itaalia *vs.* komisjon, punktid 56–59).

87 Seevastu vaidlustatud akt ei too iseenesest kaasa mingit käitumise muutmise kohustust, mis ei oleks asjaomaste äriühingute algatusel koondumisest komisjoni teavitamise kohustusest tulenev.

88 Kuna vaidlustatud aktist tulenevad tagajärjed Schneideri menetlusliku seisundi suhtes ei välju määruse nr 4064/89 sätete raamidest, mille õiguspärasust Schneider ei vaidlusta, siis ei saa toetada Schneideri argumenti võimaliku õiguskaitsevahendi puudumise kohta vaidlustatud akti suhtes.

89 Esimese Astme Kohus märgib, et igal juhul oleks Schneideril koondumise kontrolli menetluse lõppedes olnud võimalik esitada ühenduse kohtusse tühistamishagi koondumise ühisturuga kokkusobivuse üle tehtava lõpliku otsuse peale, kui see tema huve kahjustab, kui Schneider ei oleks kontrollimenetluse käigus koondumisest loobunud, müües Legrandi konsortsiumile Wendel/KKR ja tuues nii kaasa selle, et komisjon lõpetab menetluse ilma sellist lõplikku otsust tegemata.

90 Nii tehes jättis Schneider ise end ilma võimalusest vaidlustada käesoleval juhul vaidlustatud akti võimalik õiguspärasus täiendavalt hagi raames, mis oleks tal olnud

võimalik sellise lõpliku otsuse suhtes nimetatud loobumise puudumise korral esitada.

- 91 Seetõttu tuleb hagi osas, milles see on suunatud 4. detsembri 2002. aasta otsuse vastu, mis käsitleb koondumise põhjaliku uurimise menetluse alustamist, vastu võetamatuse tõttu läbi vaatamata jätta.

Hagi vastuvõetavus osas, milles see on suunatud 13. detsembri 2002. aasta otsuse vastu, millega lõpetatakse koondumise kontrolli menetlus.

— Poolte argumendid

- 92 Komisjoni väitel ei ole Schneider tõendanud, et 13. detsembril 2002 vastu võetud akt koondumise kontrolli menetluse lõpetamise kohta muutis oluliselt tema õiguslikku olukorda.
- 93 Legrandi võõrandamine Schneideri poolt ei vabastanud komisjoni mitte üksnes kohustusest teha otsus koondumise ühisturuga kokkusobivuse kohta, vaid tegi sellise otsuse tegemise, s.t esemetuks muutunud uurimismenetluse jätkamise võimatuks. Tegelik otsus oli Schneideri enda otsus loobuda Legrandi võõrandamisega koondumisest. Komisjon võttis selle teadmiseks ning teavitas Schneiderit tema toimiku sulgemisest. Vaid informatiivne kiri ei saa kaasa tuua õiguslikke tagajärgi ja seega ei saa selle suhtes tühistamishagi esitada (Esimese Astme Kohtu 30. septembri 1999. aasta määrus kohtuasjas T-182/98: UPS Europe vs. komisjon, EKL 1999, lk II-2857, punkt 44).

94 Schneider, kes rõhutab, et ta ei ole koondumise teadet tagasi võtnud, leiab vastupidi, et lõpetamise akti suhtes saab tühistamishagi esitada, kuna komisjon, kellele on ülesandeks tehtud tuvastada rikkumine ja määrata karistus, võtab kindlasti vastu akti, mis toob kaasa õiguslikke tagajärgi, kui ta lõpetab uurimise, mida ta viis läbi kaebuse alusel. Esmahinnangute suhtes, millega suletakse toimik, saab esitada tühistamishagi, kuna neil on otsuse sisu ja sellega toovad need kaasa mõjusid, mille tulemusena menetlus lõpetatakse (Esimese Astme Kohtu 20. märtsi 2001. aasta määrus kohtuasjas T-59/00: Compagnia Portuale Pietro Chiesa vs. komisjon, EKL 2001, lk II-1019, punkt 42).

95 Lisaks kuna Schneider ei saa menetluse lõpetamise otsuse õiguspärasust vaidlustada ja tugineda selle raames põhjaliku uurimise menetluse alustamise otsuse õigusvastasusele, on ta ilma jäänud igasugusest õiguskaitsest.

— Esimese Astme Kohtu hinnang

96 Pärast seda, kui Schneider võõrandas Legrandi konsortsiumile Wendel/KKR, on võimalik jõuda vaid järeldusele, et teavitatud koondumisest on loobunud, ning 22. oktoobri 2002. aasta kohtuotsuste järel tühistamise kohta ei olnud sellel koondumise kohta taasalustatud kontrollimenetlusel enam eset, nagu märkis ka komisjon oma 13. detsembri 2002. aasta kirjas, millega lõpetatakse menetlus.

- 97 Selle kirjaga võttis komisjon teadmiseks ka oma kontrolli eseme kadumise ja teavitas hagejat menetluse ametlikust lõpetamisest.
- 98 Asjaolu, et Schneider ei võtnud oma algset koondumisest teavitamist ametlikult tagasi, on selles analüüsis tähtsusetu, kuna Schneideri loobumine koondumisest oli piisav, et muuta kontrollimenetlus esemetuks.
- 99 Schneider viitab asjatult eespool viidatud määrusele kohtuasjas *Compagnia Portuale Pietro Chiesa vs. komisjon*, mis tehti seoses sellise kaebuse menetlemise lõpetamisega, milles käsitleti ühenduse konkurentsieeskirjade rikkumist.
- 100 Viidatud määruses ja selle punktides 41 ja 42 viidatud kohtupraktikas öeldakse, et üksikisiku kaebuse, milles palutakse komisjonil tuvastada ühenduse konkurentsieeskirjade rikkumine ja määrata karistus, menetlemise lõpetamine määrab lõplikult institutsiooni seisukoha selle kaebuse uurimise menetluse lõpuks. Seevastu vaidlusalune lõpetamisakt ei sisalda ühtegi komisjoni seisukohta ning piirdub vältimatult järelduste tegemisega faktilistest asjaoludest, mis muudavad menetluse esemetuks.

- 101 Seega ei kujuta 13. detsembri 2002. aasta otsus, millega lõpetatakse kontrollimenetlus, endast hageja huve kahjustavat akti.
- 102 Sellest tuleneb, et hagi tuleb jätta läbi vaatamata ka selles osas, mis on suunatud 13. detsembri 2002. aasta otsuse vastu, millega lõpetatakse koondumise kontrolli menetlus.
- 103 Mis puudutab Schneideri poolt viidatud õiguskaitset rikkumiste suhtes, mida tema väitel komisjon on kohtuotsuste Schneider I ja Schneider II tegemise järel alustatud uurimismenetluse käigus toime pannud, siis võib väita, et nagu ilmneb vaidluse tausta osast, on hageja juba esitanud hagi nõudega hüvitada kahju, mis väidetavalt tekkis nende rikkumiste tõttu.
- 104 Kõigist eelnevatest kaalutlustest tuleneb, et hagi tuleb vastuvõetamatuse tõttu kogu ulatuses läbi vaatamata jätta.

Kohtukulud

- 105 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb kohtukulud vastavalt kostja nõudele välja mõista hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (neljas koda)

määrab:

- 1. Jätta hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.**
- 2. Mõista komisjoni kohtukulud välja hagejalt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.**

Luxembourgis, 31. jaanuaril 2006.

Kohtusekretär

E. Coulon

Koja esimees

H. Legal